Partnermanagement bij seksueel overdraagbare aandoeningen in de huisartsenpraktijk: een patiëntenstandpunt.

Haio: DIERICK Frederik , KUL
Promotor: SPITAELS David , KUL
Praktijkopleider: DE WINDT Nora , DESMET Hanne , FOKOUAMOUAFO Celestin Hugues , QUAGHEBEUR Hilde , SCHMITZ Tom , Van Humbeeck David

Context: Vragen rond seksueel overdraagbare aandoeningen (SOA's) zijn een frequente aanleiding om de huisarts te contacteren. Daarnaast wordt er een stijging in incidentie beschreven van chlamydia, gonorroe en syfilis. Het belang van goed partnermanagement door de hulpverlener staat in contrast met het inefficiënt toepassen hiervan in de praktijk. Verder onderzoek naar de ideeën en drempels bij patiënten is nuttig om de implementatie van een correct partnermanagement te vergemakkelijken.

Onderzoeksvraag: Wat zijn kennis, ervaringen, voorkeuren en drempels bij SOA-partnermanagement bij jongeren.

Methode: Om inzicht te krijgen in het huidige beleid, wordt er als pilot een audit uitgevoerd in de elektronische medische dossiers van patiënten met een Globaal Medisch Dossier (GMD) in de huisartsenpraktijk waar de stage plaatsvindt. Voor het feitelijke onderzoek zal een online vragenlijst worden gebruikt om patiënten te bevragen over partnermanagement. Er wordt gepeild naar kennis over SOA's en ervaringen met, mening over, en voorkeur voor de verschillende vormen van partnermanagement.

Resultaten: De vragenlijst verzamelde 145 respondenten. 136 van deze antwoorden werden volledig ingevuld en gebruikt in de analyse. De resultaten suggereren een gebrek aan bekendheid met partnermanagement (88 deelnemers gaven een Likert score 1-3 met betrekking tot bekendheid), ondanks de erkenning van de belangrijke rol van huisartsen hierin (88 deelnemers gaven een Likert score 5-7 met betrekking tot belang van huisartsenrol). Er is een discrepantie tussen de verwachte en daadwerkelijke rol van de huisarts na een SOA-diagnose. Er is een positieve correlatie ($p = 0,0498$) tussen het bespreken van partnermanagement en eerdere positieve ervaringen hiermee.

Conclusie: Voor de huisarts betekent dit concreet dat het belangrijk is om partnermanagement ter sprake te brengen. Dit omdat het momenteel onvoldoende systematisch gebeurt, de patiënt beperkte kennis heeft en de arts als belangrijke rol wordt gezien. Dit zal ook bijdragen tot het in kaart brengen van barrières die patiënten ervaren.